

POMSTA KRVE.

Obraz z Albanska. — Nakreslil Karel Červenka.

Plujeme-li podle břehu Adriatického moře od Svatého Štěpána do tvrze Lastna, běží loď ka lehu a tíše kol mohutného, příkrého úskalí od obyvatelů tamějších "Skocie dievoika" nazývaného. Při pohledu na děsnou skálu obnaží každý plavec albanský hlavu, a křížem se zhožně znamenav, odříkává tíše modlitbu svou.

Vznášíme-li se za krásného slunečního počasí letního v lodě po tma vomodré trpytné mořské hladině, pozorujeme ono pověstné skalnaté pobřeží s rostoucími stále obilím, jako dávnověkého svědka četných romanitických pověstí, nebo zůstáváme klidně lhostejnými jako bychom na nějaké ne příliš oko těsně patřili údolí.

Ale když Sirocco začne vát a mocný dech jeho moře až do nejtajnějších hlubin rozbouří, když děsné čerčí vlny, mohutné hrady tvořící divě k pobřeží se valí, a tu o šedé úskalí hromovým duněním, až vysoko k zatemnělé obloze běží stříká šum se odráží — pak teprve stává se tisíceletým bojem vodním zraněný velikán "Skocie dievoika" předmětem hrzně krásného pozorování, a žádný plavec, i z dosti velké vzdálenosti, neodvázá se kol něho veslovati ani každý smleče, chtě překonati živlu moc, na úskalí vmeten byv, kořistí stal se pohledujícího víru.

Jméno dotčené skály strmé má původ svůj od dávné tragické události jež až podnes udržela se v mysli albanského národa ve svěží paměti.

Matky, chtě-li mladým nezkušeným dívkám vzor čisté nevinosti, jemné tiché mysle, srdce dobroty i zbožnosti ukázati, aneb nezdrným jinochům příklad dáti výstražný, jaká mohou z nevázané spustlé mysle děsné povstati následky, vypravují dojemný příběh o krásné Marině, věrném milovníku jejím Ivo, a o jeho zlých bratřích.

I eizinec, navštívil dotyčné truchlivé pobřeží, poslouchá ne bez tajného zájmu příběh též, poznává nízký stupeň morální osvěty národa albanského — jemuž stále kruté boje s Turky a nesmiřitelné zášti i pútky s křesťanskými sousedy Černohorci zbraňovali, aby se vzdělání i ušlechtilé mravy mohly mezi lidem šířiti. A proto nejen neohroženost, odvaha, zehtralost i lstivost; ale i krvežíznavost, urputnost a vražda druží se k povahám Albánčanův.

Náruživosti jest Albančan — jako všichni synové jihu — žhoucí, obzvláště v láse bývá na nejvyšší ohnivým i zárlivým a nezapomíná nikdy na učiněnou jemu urážku.

Velkou i děsnou úlohu v žití albanského národa hrávala od pradávna "Krvina" (ponosta krve), ted' již zřídka vyskytující se barbarský obyčej, jímž údové rodiny, by-li z téže někdo zavražděn, nebo zneuctěn, povinni byli, buď pachatele, nebo v případě téžž útoku či úmrtí, některého člena jeho rodinného: otec, matku, bratra, sestru i dítě, zavraždit, aby tím se právu odvetnému učinilo zadost.

A děsnými takovými výkony bývalo, a_n vražda vraždou splácela se — často celé pokolení vyhubeno.

Při hluboké zátoce Budveské na malém skalnatém ostrově, rozkládá se po táhlé vysoké město Svatý Štěpán. Totéž bývalo před mnoha lety dosti silnou pevností, avšak během času rozpučaly a sesuly se stěny a i ochranné náspy v příšerné zříceniny.

V prvních letech minulého století bydlel v jmenovaném městě Luka Vidovič, poglavar (starosta neb náčelník) okolí toto obývajícího plemene. Ze šesti dětí, jež mu byla dávno zemřelá manželka jeho Alexia zůstala, zbyli mu syn Jefrem a jediná dcera Mara.

V době této povídky žítala dívka sedmácte jar, skvěla se lepostrlost — svěží postavou a pávábnými vnuadami, jakéž jen vykouzlití může černý jih.

Nežnou ryzotou přívětivostí a zbožným žitím svým, požívala lásky i náklonnosti všeho obyvatelstva a lid nazýval jí "ruže Svatostěpánská."

Krásná Mara měla milence jehož s neznámým citem prvě lásky milovala.

Byl to mladistvý jarj junák Ivo, syn bohatého vinnáře Ljubovičova, jehož statek rozkládal se na blízké skalnatého mořského břehu.

Ivo byl čacké vysoké postavy výrazného obličje a tmavých snivých očí. Povahy byl tiché, jemné, srdce slechetného.

Ale Stanko a Nikolo, též dospělí již synové Ljubovičovy, byli opak rádného Ivo. Divokými bezúduými vášněmi a zúmýslně v lidu podněcovanými nesváry, vznuzovali u každého odpor, a bylo jich největší radostí, když se mohli v ostrých, jimi podpíchnutých bitkách rváti, nebo zločinné šibalství kdes spáchat.

A proto nemilovali bratra Ivo, kterýž je často naponímal a kral, předstíraje jim špatné a trestu hodné jejich jednání.

Konečně opomněli i otec svou povinnou úctu vzdávati, což dávalo příčinu k prudkým hadkám, které však vždy končily beze všech zlých následků, avto Ivo, znav mstivé bratřív povahy, dovedl se mírniti.

Pojednou vypukla dlouho doutnající proti bratru nenávisť v prsou Stankových v plameň mohutný. A podnětem toho byla Mara již byl Stanko poznal, při jedné venkovské národní slavnosti. Spatřiv dívku, zahořel k ní prudkou vášnivou láskou a hned si uamnil, že musí dívku za ženu dostati.

Po té navštívil několikráte Vidovičův statek neházeje se o přízeň dívcinu. Mara stranila se ho, chovajíc se k němu odmítavě. Zvěděv, že jest Ivo štastným jeho sokem, že miluje vrouně Maru a že jest i od ní vrve milován, rozhodněval se strašlivě. I zanechal dalších návštěv a strasil se Ivy, čekajíc na příznivý okamžik k pomstě.

Celé dny i noci bloudil v lesích a skalách, přemýšleje o černých plánech. A když si na Maru vzpoměl, přísahal, že dívku musí dostat do moci své i kdy by měl loupež nebo vraždu spáchat a k tomu vlastní život svůj nasaditi.

Jednoho dne se dozvěděl, že Mara s bratrem svým Jefremem půjdou nemočeného vzdáleného strýce svého navštívit, a že příštího dne časné ráno na cestu se vypraví.

Okolnost tato zdála se být Stankovi vhodnou příležitostí k provedení děsného jeho úmyslu. I zaplesal d'bělskou radostí a rychle běžel k Nikolovi, svěřil mu radostnou novinu a zároveň ho vyzval k smělému na zítřek podniknu.

Nikola, kterýž Ivovi nikdy nakloněn nebyl, slbil za několik piastru svou pomoc.

Ještě spočíval celý ostrov v náruči těžkých chmúr, po moři váleli se mohutné šedomodré mraky, když Nikola i Stanko, oba dobře ozbrojeni a k nepoznání zakukleni, do lesnatých hor, kudy Mara s Jefremem jíti měli, odešli.

Cestou umluvili se, že na cestující vypadnou, Jefrema zabijí, dívku chopí a na mezka, jebož k témuž účelu s sebou vedli, posadí a odvezou do Muhadiny, v zadním pustém cípu ostrova ležící vesničky.

A když se ocitnuli v divoké lesnaté krajině, ukryli se podle cest do temné skalní rozsedliny, čekajíc s tygří dychtivostí na příchod svých obětí.

Temena hor i lesův zahořela žhoucími paprsky z moře majestátně vynořujícího se slunce. V

krajině panovala mrtvé ticho, a když se zlatá záře sluneční po celém ostrově byla rozlila, nastalo ve vzduchu těžké vedro.

Jefrem s Marou zvolna přicházeli a blíž rozsedliny, v níž byli zlosynové ukryti, zastavili, an hoekem usláblá dívka přála si krátkého odpočinku.

I usedla opodál skály, položíc se za krátký okamžik do vouné trávy. Jefrem odešel do údolí aby tu z pramene čisté vody palčívou zřeš svou úhasil.

Zakérníci čekali na vhodnou chvíli k výpadu a když Jefrem v úžně zmizel, vyrazili prudce ze své skryše, hodili překvapené dívce na hlavu těžký šat a chopivše ji, přechlali do blízkých křovin. Tu jí posadili na připraveného mezka, a hroziče jí bude-li křičeti, okamžitým usmrcením, spěchali z úzlabiny.

Jefrem uslyšev úzkostné sestřino vykřiknutí, spěchal rychlostí střelý napřez. Jak se ale ulekl, nenašel jít tu více. I stál po několik okamžiků zaražen, nevěda co má sobě počíti.

I volal a křičel, však odnikud mu neodpovídal zvonivý Maru hlas, — toliko hlasu jeho mocná v skalách hlalohlav ozvěna. Vylezl na vřeh vysoké jedné skály, z níž bylo daleko viděti, a orlím zrskem rozhlédl se po okolí. V malé vzdálenosti postřehl soumaru, na něm Maru, a po stranách dva neznámé zakuklené lupiče, kteří zvíře ku spěchu poháněli.

Jefrem strčil džezferdanu (dlouhou starožitnou pušku) s plecí.

A když prehájeji vyšli z rozlehleho údolí na úzkou, podle kolných skal do vrhu vinoucí se cestu, o přel Jefrem pušku o stěnu skály, aby tím jistěji koule zasáhla vy-měřený cíl, a po té vypálil.

Jeden z lupičův klesl k zemi. Ranou poplašený soumar prudce sebou trhnul a dav se po té do prudkého běhu zmizel se svým brěm v blízkém lese.

Stanko leknutím zpitoměl. V prvním okamžiku nevěděl, má-li bratru jíti na pomoc, nebo se za splašeným pustit zvířetem — V tom opět zahřměly dva rychle po sobě následující výstřely a koule svištěe letěly těsně podle hlavy Stankovy, kterýž dalších loupežných zvdav se úmyslů, úprkem z osudného místa utíkal.

Jefrem, jenž byl i obě pistole své vystřelil, pustil se za splašeným soumarem a v krátku nalezl o pomoc volající Maru, kteráž se sedla shozena, podle hluboké rokle, do níž se bylo zvíře vrhlo, ležeti zůstala.

Vzdav Božské prozřetelnosti za záračné zachování sestřino vroucí dík a pozvednuv jemně zraněnou dívku odnesl ji k pramenu, kdež rány její vymil a obvázel.

V několika okamžicích zotavila se udešená Mara a ujišťovala Jefrema, že zakukleni byli Ivovi bratři Nikola i Stanko. Posledně jmenovaného poznala po hlase.

"Ať byl loupežníkem kdokoli", odpověděl Jefrem, "Při tobě byl Bih a jednoho ze zakérníků polibij mou kouli Asrael. Avšak není radno jíti ted' přesvědčiti se, kdo onen zastřelený jest, neb zajisté čekají někde na blízkú ukrytí soudruhové jeho, aby po nějaké chvíli jej odtáhli. Poděkujeme Bohu za šťastné vyvážnutí z nebezpečí a vraťme se domu; rány tvé dalším cestování nedovolují, a kdo ví, zdaž na nás kdes v horách ukrytý nepřítel nečhlá."

Potom nabal Jefrem pušku i pistole, aby byl v případě přepadení k obraně připraven, a dal se s Marou jiným směrem vedoucí cestou k domovu.

Mezitím Stanko, přesvědčen, že není pronásledován, připloužil se k místu, kde ležel smrtelně raněný Nikola a měl ještě tolik v sobě síly bratra k hrozně na vrahu svém pomstě, vyzvatí.

Stanko, nezdařeným podnikem a příšerným pohledem unrajícího rozružen, prsty pravé ruky své v kvi bratra smočiv, přísahal, že dříve než týden uplyne, smrt jeho pomstí. A na kom se má mstíti věděl, a_n z ukrytu poznal Jefrema, když též kol něho za splašeným hnul se soumarem. V tom okamžiku zbaběl Stanko tak, že nemohl

ani z houští za utíkajícím své pistole vypáliti.

(Pokračování.)

Srdce.

Srdce! Kdož by neznal jeho tlukotu, pravidelného a stejnoměrného? Srdce, toto neochabující kyvadlo, rozvádějící krev do všech tepen pravidelnými údery, řídí a určuje koloběh života. Příroda udělila mu však ne tuto jedinou funkci. Důležité má srdce úkoly, bez nichž živočehka by byl jednovárným chodem mrtvého stroje.

Viděl jsi, čtenáři, hřovaného koně nebo ptáčátko vypadlé z hnízda a pájající bezmocně nářkem zmraženého? Čtil's při tom, jak se v tobě eos hnulo a jaks počítl soustrast nad nešťastným zvířetem? Nuže, bylo to srdce, jež se v tobě ozvalo. Srdce soucitného člověka. A projev toho srdce snad té přiměl k tomu, žeš nemilosrdného vozku napomenul nebo žeš zvedl ubohé ptáče a vložil do jeho hnízda k ostatním. Srdce se ozvalo a tys vykonal dobrý skutek.

Jsi-li člověk nesobecký a slechetný, uposlechni vždy hlasu svého srdce a věru, nebudeš činiti nesprávně. Srdce slechetného člověka musí věsti jen a jediné ke konání dobra.

Jsou různá srdce v různých tělech. Jsou srdce sobecká, jež vedou svého majitele k ziskuchtivosti, skouposti, ba i k zločinnosti. Sobecké srdce hledí ze všeho urvatí prospěch pro sebe. Zabývá silněji, pakli bližnímu přeje esul více a zachvěje se závistí. Člověk sobeckého srdce neštítí se pražádného prostředku, jímž by na úkor druhého získal.

Jsou srdce měkká, checmeli obozrně říci; ta také určují povahu toho, v němž sídlí. Člověk měkkého srdce dá se až příliš unášeti dojmům, soustrast zabíhá u něho někdy až za všechny meze a on sám koná ve prospěch bližního věci, jež jemu samému škodí. Je důvěrný a sdílivý, snadno se přáteli a možno jej oklamati. Za to mnohdy, má-li učiniti rozhodný krok, důležitý třebaš, je na rozpacích a váhá. Síla myšlení je malá, soudnost tudíž nepatrná. Charakter jeho způsobuje, že nálada je měnivá, konání vrtkavé.

Jiný má srdce tvrdé a necitelné, jemuž je rozkoší koehati se na mukách zvířete nebo člověka. Povaha je ukrutná, mysl zatvrzelá. Člověk tvrdého srdce není schopen tvořiti něco vyššího, co sahá nad obvyklou úroveň. Nemá společnou povahu s člověkem chladného srdce! Chladné srdce neleká se překážek, nezabývá obavou neb úzkostí ani ve chvílích nebezpečí, bývá však majetkem člověka střízlivě soudného, přemýšlejšího člověka, jehož konání musí vésti k úspěchům. Jej nevyvede z obvyklé míry ani úspěch ani nezdár. Jej nerozlostní bída chudiny, za to však jeho ruka tím více pomůže, jak jen možno.

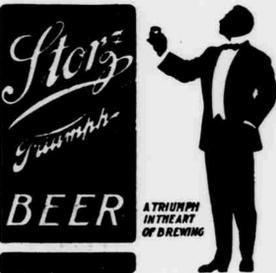
Mějme srdce, jež vede nás k pevnosti, neohroženě, chladně a sebevědomě!

Mějme srdce, jež vede nás k pevnosti charakteru, k poctivosti, přímosti, upřímnosti.

Budíž zevním znakem našeho vpravdě dobrého srdce vše, co slechetného člověka krásí a co vede jednolivce i národ k úspěchům a osamostatnění!

Naše srdce ved' každého z nás k neohroženosti myslí, k pravé hrdosti, nedovolující hrbiti každému, z koho nám kyne prospěch; naše srdce ved' nás k sebevědomí, k uvědomění národnímu a vůbec ke všemu, co nás může učiniti silnými a štastnými!

Nedlužte na tento časopis?

Pain Expeller

odstraní bolestě při revmatismu, při lámání v údech, při strženém kříži, při neuralgii v boku a neuralgie. — Rychle odstraní všechnu bolest a stuhlost v kloubech a ve svalch. — Jest to znamenitý prostředek pro vyvrazení, chromost a pohmoždění. — Jest rýchlý na vyléčení nastuzení, chrípky a bolavého krku. — Zabraňuje ochrnutí, zápalu plíce a bolestem na prsou. — Vyléčí bolení hlavy a zubů.

4 neb 5 kapek do sklenice vody učiní znamenitý prostředek na vyplachování v ústech.

Na vnitřní užívání (4 kapky do sklenice vody) jest to výtečný lék proti zaludečným křečím a špatnému trávení.

Ten pravý přichází v balíčkách jak jest zde vyobrazen. Varujte se před necennými padělký. 25 a 50 centů láhev u lékárníků.

F. AD. RICHTER & CO.
74-80 Washington st., NEW YORK.

Nejvyšší vlny mořské.

Otázka, jakou výši dostihnou mohou vlny mořské, jest ve věde oceanografické stále ještě spornou a to již proto, že jest velmi těžko prověsti zde nějaká spolehlivější měření. Jest však také samozřejmo, že odhady za takového okolností lehou vedou ku přehánění. Tak tvrdí nyní poručík Rassy z parníku "Julis Henry", že pozoroval v Atlantickém oceánu vlny výšky až 21 metrů. To ovšem netvoří ještě nijak rektorůf číselní různými námořníky pozorovaných vlnových výšek. — Kapitán Kiddie z parníku "Celtic" prohlašuje, že zjistil výši vln s 21.35 metru a vlny podobné výše viděl pry' též službu konající důstojník anglické lodi "Narrung" v Anglickém kanále minulú zimu za jedné těžké bouře. Ze však při takovýchto tvrzeních nikdy seneuává, jakým způsobem výše byla zjištěna, nutno tyto údaje přijímati s rezervou, čímž ovšem není řečeno, že by nebyly údaje tyto pravdivými. Jsou však mezi nimi skutečná tvrzení, nad nimiž musí jeden hlavou vřtět. Tak na příklad jest pravděpodobno, že by vlny v Anglickém kanále mohly dostoupiti výše 21.35 metrů, neb terpy v širém oceánu, kde vodní hlubina vlnám nezabraňuje mocně se vzdoumání, mohou nabýt značné dimense. Souvisí to s udáními dle theorie a pokusů bratří Weberů, že pohyby vln sdělují se do hlubin 350krátě větších výše vln. Dle toho by 10 metrů vysoká vlna ve volách hloubky 35,000 metrů

již pro třetí se u dne nemohla by do výše se vznést. Anglický kanál Lane na nejhlubším místě a u ostrova Alderney má jen hloubku 174 metrů a při západním výjezdu 120 metrů. Nejvyšší vlna dosud na základě spolehlivých měření byla 12 metrů. Měřena byla ve vysokých jižních šířkách v pásmě stálých západních větrů. Jináče jsou obvyčejné vlny v širém oceánu výše pouze 5 až 7 metrů. V moři Se verním vůbec vlny vyšší 4 metrů ještě ani neměřeny.

Prostořeký. — Miloušek: "Tetičko, ty jsi bývala v mládí svým spisovatelkou, je-li pravda?" — Tetička: "Proč tak myslíš?" — Miloušek: "Matinka včera povídala, že jsi nadělala tehdá mnoho pěkných histerek."

Tajemný Ostrov!

Od Juluse Vernea.
Tento krásný román ve třech dílech a čítající 525 stránek pošleme na kteroukoliv adresu ve Spojených Státech za \$1.50.
Adresujte ODVARKA BROS., Clarkson.

Pomsta Pytláků.

"Věrní až do skonání",
Zklamání závist!
Tři povídky v jedné knížce od Karla Červenky. — Pošleme všechny tři povídky do kterékoli části Spojených Států vypláceně za 35ct.
ODVARKA BROS., Clarkson, Nebr.

Zasílatelům dobytka

Pro spolehlivé a poctivé obslužení zasílejte váš dobytek firmě

INTER-STATE LIVE STOCK COMMISSION (Incorporated) CO. v SOUTH OMAHA, - NEBR.

Jsmo zařadění mezi ziskatelé nejvyšších cen a náš obchod byl zbudován jedině na zásluze. ZKUSTE NAS!!

R. L. REYNOLDS, prodáváč hov. dobytka
J. R. McPHAIL, prodáváč vep. dobytka
JIM DONOHUE, výpomocní prodáváč
GEO. ASHBURN, výpomocní prodáváč
CHAS. F. COX, říditel (Manager)
FRANK ROBERTS, prodáváč ovčí
ED. O'BANION, výpomocní prodáváč
JOSEPH TOMES, kasír
PANI J. DONAHUE, v úřadovně.

V úřadovně jsmo vždy brzo i pozdě.
Tel. v úřadovně (office tel.) South 378